

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-06-37267 אלטויל(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, חינוך
חברת ועדה – גב' בת שבע זיידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' אתי פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש אסמאעיל אלטויל (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסף נסאסרה

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לימור אחרק והמתמחה נריה ביטון

1

החלטה

- 2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 5 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 21 שנים בגין עבירות חברות בהתאחדות בלתי מותרת, 3
6 עבירות ירי לעבר אדם, ייצור פצצה, 4 עבירות הנחת פצצה וקשירת קשר לגרום למוות בכוונה.
7 בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע, במהלך שנת 1999 התגייס האסיר
8 לשורות הפלג הצבאי של ארגון החזית העממית והיה חבר בארגון זה עד ליום מעצרו ב-2003.2.4.
9 במסגרת זו, יחד עם פעילים אחרים, ביצע באוקטובר 2000 ירי לעבר משרדי ה- DCO בטול כרם,
10 ייצר יחד עם אחרים מכונית תופת ובה ארבעה מטעני חבלה, ייצר שלושה מטעני חבלה, שאת אחד
11 מהם הניח בכביש הראשי בטול כרם עליו נעים כוחות הביטחון, באפריל 2002 ירה יחד עם אחרים,
12 ברובים מסוג קלצ'ניקוב לעבר כוחות צה"ל שנכנסו למחנה טול כרם, בתחילת שנת 2002 הכין
13 מטען חבלה, אשר אחד הפעילים ניסה להפעיל כנגד ג'יפ צבאי. האסיר תיקן את המטען והחזיר
14 אותו לפעיל על מנת שישבו וינסה להפעילו נגד ג'יפ צבאי. מספר חודשים לפני מעצרו, ייצר האסיר
15 מטען חבלה גדול אותו הניח יחד עם פעילים נוספים בצומת הכניסה למחנה טול כרם. האסיר ניסה
16 להפעיל את המטען נגד טנק צבאי שהגיע למקום אך המטען לא התפוצץ. האסיר לא עצר ושוב
17 תיקן את המטען, והפעיל אותו נגד טנק צבאי שעבר במקום. באוקטובר 2002 הניח יחד עם שותפיו
18 מטען חבלה בכביש בו נוסעים טנקים רבים ובעת שהגיעו למקום טנק ושלושה נגמשים, הפעיל
19 אחד השותפים את המטען. באוקטובר 2002 בהיותם חמושים ברובה M16 ורובה מסוג
20 קלצ'ניקוב, הניח האסיר עם שותפיו מטען חבלה בכניסה למ"פ טול כרם, אולם לא הפעילו אותו
21 בשל בואם של ילדים. סמוך לשעה 04:30 למחרת, לאחר שחזרו והניחו מחדש את המטען, הפעיל

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-06-37267 אלטויל(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 האסיר את המטען נגד שיירה של טנקים של צה"ל. לבסוף, בתחילת שנת 2003, ירה האסיר
2 באמצעות מקלע 300 לעבר ג'יפ צה"לי שסייר במחנה טול כרם. מדובר בעבירות חמורות, כאשר
3 מדובר במי שפעם אחר פעם, בדרכים שונות ובנחישות רבה, ביקש לפגוע במטרות ישראליות. על
4 פי הפסיקה ניתן ללמוד מחומרת העבירות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.
- 5 2. התנהגות האסיר בכלל לא תקינה. לחובת האסיר עבירות משמעת אירועים בגינם נשללו מהאסיר
6 טובות הנאה כמעט לכל אורך תקופת מאסרו. כבר בשנת 2004, האסיר התחצף לסוהרים וסירב
7 לבצע הנחיותיהם ובכך פגע בסדר הטוב ובמשמעת. בגין עבירות אלו נידון פעמיים לשבוע בידוד
8 ונשללו ממנו טובות הנאה – אולם לא היה בכך כדי לגרום לו לחדול. בהמשך נטל חלק בשביתות
9 רעב, בפגיעות נוספות בסדר הטוב ובמשמעת, אשר בגין נידון שוב לתקופת בידוד ונשללו ממנו
10 טובות הנאה. כאמור לעיל, עבירות משמעת ואירועים אלו נפרשו על פני למעלה מעשור. נפסק לא
11 אחת כי בבוא אסיר לבקש שחרור מוקדם, על ועדת השחרורים לבדוק את התנהלותו לאורך כל
12 תקופת מאסרו ולא די בכך שבשנים האחרונות לא עבר עבירת משמעת כדי ללמד שמדובר במי
13 ששינה את דרכיו. עבירות המשמעת והאירועים בהם היה מעורב מלמדים באופן חד משמעי
14 שהאסיר לא זנח את דרכו האידאולוגית. לאלו יש להוסיף את החמ"נים בעניינו של האסיר.
15 אומנם החמ"ן האחרון בעניינו מתייחס לפגיעה באסיר על ידי אסיר אחר, אולם קודם לכן קיימים
16 מספר חמ"נים שעניינם פגיעת האסיר באחרים, כמו גם השתייכותו הארגונית של האסיר לארגון
17 הפתח שבאגפו האסיר מרצה את מאסרו.
- 18 3. אכן חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר כללית מתייחסת לחומרת מעשיו. אולם בעניינו של האסיר
19 דומה שלא יכולה להיות מחלוקת שמעשיו החמורים מלמדים על האידאולוגיה בה החזיק,
20 במיוחד כאשר מדובר במי שלאורך תקופה ממושכת פעל כדי לפגוע במטרות ישראליות, תוך
21 שימוש ברובים מהמסוכנים שיש, תוך שימוש בפצצות ומטענים שהוא עצמו ייצר, לרבות רכב
22 תופת. נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית,
23 שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים
24 לאסיר שבפנינו. כפי שצינו, מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת
25 הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע.
- 26 4. האסיר היה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדה זו משקל,
27 אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע
28 בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב
29 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16)].
- 30 5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידאולוגי -
31 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 16-06-37267 אלטויל(אסיר) נ' מדינת ישראל

כב' השופט עמית קבע בעניינם של אסירים ביטחוניים, שביצעו עבירות אשר מלמדות על קיומה של אידיאולוגיה דברים הרלוונטיים גם לענייננו:

"... מה שהמבקש תיאר כנטל הוכחה בלתי אפשרי, אינו אלא אי עמידה בנטל ההוכחה המוטל עליו. לא אכחד כי דרכם של אסירים ביטחוניים לשחרור מוקדם לא דרך קלה היא, נוכח הנטל המוגבר המוטל עליהם להוכיח העדר מסוכנות, אך אין יסוד לטענה שהיא חסומה בפניהם כליל. ומכל מקום, כלל ידוע הוא שאין לו לאסיר זכות קנויה לשחרור מוקדם"

[ראו רע"ב 119/19 פלוני נ' וועדת השחרורים (14.4.19) והאסמכתאות שם].

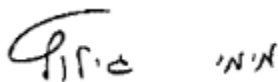
6. מפי האסיר שמענו בעיקר שהוא מתגעגע למשפחתו וכי עיסוקו בטרור היה בהיותו צעיר. האסיר שב וטען שלמד בכלא – אולם לא פירט מה למד בכלא. הגם שהאסיר שב וציין שהוא לא אדם אלים וכי את מעשיו ביצע כשהיה צעיר, לא שמענו מפי האסיר תובנה באשר לחומרת העבירות שביצע, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו. התנהלותו בכלא לאורך למעלה מעשור, כפי שבאה לידי ביטוי הן בעבירות המשמעת, הן באירועים בהם נטל חלק והן בחמ"ן השלילי, יש בהם כדי ללמד שלא זנח קו אידיאולוגי זה.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, ובהעדר נתונים המחייבים אחרת - הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תש"פ, 13/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' אתי פרג'ון,
נציגת שב"ס